

Vergaderjaar 2010–2011

29 544

Arbeidsmarktbeleid

Nr. 285

LIJST VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

Vastgesteld 6 april 2011

De vaste commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid¹ heeft een aantal vragen voorgelegd aan de staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid bij brief van 25 maart 2011 naar aanleiding van het gesprek met de vereniging OPS (2011Z04938/2011D15461).

De staatssecretaris heeft deze vragen beantwoord bij brief van 6 april 2011. Vragen en antwoorden zijn hierna afgedrukt.

De voorzitter van de commissie,
Van Gent

De griffier van de commissie,
Post

¹ Samenstelling:

Leden: Gent, W. van (GL), voorzitter, Hamer, M.I. (PvdA), Ham, B. van der (D66), Sterk, W.R.C. (CDA), Smeets, P.E. (PvdA), Dezentjé Hamming-Bluemink, I. (VVD), Hijum, Y.J. van (CDA), Omtzigt, P.H. (CDA), Koşer Kaya, F. (D66), Ulenbelt, P. (SP), Ortega-Martijn, C.A. (CU), Dijck, A.P.C. van (PVV), ondervoorzitter, Spekman, J.L. (PvdA), Vermeij, R.A. (PvdA), Ouwehand, E. (PvdD), Dijkgraaf, E. (SGP), Azmani, M. (VVD), Jong, L.W.E. de (PVV), Klaver, J.F. (GL), Huizing, M.E. (VVD), Straus, K.C.J. (VVD), Besselaar, I.H.C. van den (PVV) en Vacature SP.
Plv. leden: Voortman, L.G.J. (GL), Heijnen, P.M.M. (PvdA), Pechtold, A. (D66), Uitslag, A.S. (CDA), Klijnsma, J. (PvdA), Neppérus, H. (VVD), Biskop, J.J.G.M. (CDA), Smilde, M.C.A. (CDA), Dijkstra, P.A. (D66), Kooiman, C.J.E. (SP), Slob, A. (CU), Fritsma, S.R. (PVV), Çelik, M. (PvdA), Dijsselbloem, J.R.V.A. (PvdA), Thieme, M.L. (PvdD), Staaij, C.G. van der (SGP), Aptroot, Ch.B. (VVD), Klaveren, J.J. van (PVV), Sap, J.C.M. (GL), Houwers, J. (VVD), Harbers, M.G.J. (VVD), Mos, R. de (PVV) en Gesthuizen, S.M.J.G. (SP).

1 en 2

Wat is het exacte aantal gediagnosticeerde OPS-slachtoffers naar arbeidssituatie: ZZP'er met AOV, ZZP'er zonder AOV, (ex) werknemer mét aan te spreken werkgever, (ex-)werknemer zonder aan te spreken werkgever (failliet of bestaat niet meer)?

Wat is het exacte aantal gediagnosticeerde OPS-slachtoffers naar soort beroep: spuiters, schilders, lijmers (vloerders, tapijtenleggers), drukkers ...?

Een exacte registratie van de gevraagde gegevens bestaat bij mijn weten niet.

3

Wat is de rol van de producenten van de betreffende schadelijke producten (lijmen, verven, etc.)?

Producenten dienen zich te houden aan de Europese productregelgeving. Voor een aantal producten gelden beperkingen betreffende het maximale gehalte aan oplosmiddelen. Producenten dienen hun producten volgens de voorschriften te etiketteren en bij levering een veiligheidsinformatieblad te verstrekken. Deze al langer bestaande voorschriften worden momenteel gemoderniseerd als gevolg van de Europese stoffenverordening Reach en de Classificatie, Labeling en Verpakkingsverordening. Hierdoor komt in toenemende mate informatie beschikbaar voor werkgevers over de risico's en veilige gebruiksvoorwaarden van deze producten. Een en ander laat onverlet dat werkgevers al sinds jaar en dag op grond van de arbowetgeving de verantwoordelijkheid hebben zodanige maatregelen te nemen dat hun werknemers geen schade aan hun gezondheid oplopen als gevolg van het werken met gevaarlijke stoffen.

Het onderzoeken van de aansprakelijkheid van producenten zie ik niet als mijn verantwoordelijkheid. Als werkgevers van mening zijn dat zij hun verantwoordelijkheid onvoldoende hebben kunnen nemen op grond van onvolledige of verkeerde informatie van producenten of leveranciers kunnen zij hun schade op hen verhalen. Daar sta ik buiten.

4

In de slotbeschouwing wordt vermeld dat 31 respondenten met OPS-diagnose een uitkering krachtens de sociale zekerheid ontvangen van minder dan 60 procent van het laatstverdiende loon, terwijl minimaal 60 procent van het laatstverdiende loon moet worden gegarandeerd voor arbeidsongeschikten als gevolg van een beroepsziekte (conform ILO verdrag 121). Wat is de reden van deze te lage uitkering?

Voor het antwoord op deze vraag wil ik u graag verwijzen naar mijn brief (IVV/2011/5257) die u separaat ontvangt en waarin ik uitvoerig inga op de relatie tussen onze sociale zekerheidswetgeving en ILO-verdrag 121. U kunt daaruit opmaken dat ik van mening ben dat Nederland in afdoende mate voldoet aan ILO-verdrag 121.

5

Hoeveel mensen met OPS verkeren in ernstige financiële problemen als gevolg van hun beroepsziekte?

Ik heb daar geen inzicht in.

6, 7 en 8

Gezien het feit dat de ernst van de ziekte sterk uiteenlopend is (met ontbindingsvergoedingen variërend van 850 tot 205 000 euro), moeten er vraagtekens worden gezet bij het werken met een uniform afkoopbedrag.

Enkel voor degenen die geen werkgever (meer) hebben om aan te spreken of degenen die geen AOV hebben, kan een waarborgfonds met een uniforme uitkering wellicht een oplossing bieden. Kan een dergelijk waarborgfonds worden aangehaakt aan het Instituut Asbestslachtoffers (IAS)?

Wat vindt de regering van het idee van een OPS-fonds, zoals voorgesteld door de vereniging OPS?

Hoe kijkt de regering aan tegen een fonds of een andere oplossing waarin drie partijen, te weten overheid, werkgevers en verzekeraars, een rol spelen?

De regering is van mening dat de overheid aan zijn verantwoordelijkheid voldoet met het bestaande stelsel van sociale zekerheid. Indien werknemers schade ondervinden doordat hun werkgever(s) tekort zijn geschoten in hun wettelijke verplichtingen kunnen zij hen aansprakelijk stellen voor de geleden schade. Het is mij uiteraard bekend dat dit niet altijd succesvol verloopt voor de OPS-slachtoffers. Ik besef terdege dat zij geconfronteerd kunnen worden met een slechte gezondheid en een aanmerkelijk inkomensverlies. Daar kunnen uiteenlopende redenen voor zijn. Het is echter niet aan de overheid zich in deze private relatie te mengen. Het overnemen van een deel van de aansprakelijkheid van werkgevers voor een deel van de OPS-slachtoffers is niet alleen arbitrair, maar is ook een stap in een richting die geen grenzen heeft. Het zou betekenen dat de overheid bij alle arbeidsgerelateerde schade een verantwoordelijkheid heeft. Dat is principieel onjuist. De overheid zou daarmee echt de verkeerde weg inslaan. Aangezien de overheid geen partij is in deze kwestie zie ik evenmin een rol voor mij in een of andere tripartiete benadering. Mogelijk zien verzekeraars, werkgevers en vertegenwoordigers van slachtoffers alsnog kansen om tot een gezamenlijk gedragen oplossing te komen.